

Raamattusarja, Jaakobin kirje,
Sataman Ilta 11.4.2020

Messikysymykset (kursivoitu ja numeroitu)

”Crossfit treeni”

Tässä opetussarjassa ”Jauhot suuhun!” tutustumme Jaakobin kirjeeseen. Jaakobin kirjeen opetuksia voi nopeasti luettuna pitää lakihenkisinä ja siksi on tärkeä tutustua sen sanomaan tarkemmin. Jaakob puolustaa voimakkaasti tekojen merkitystä kristillisessä uskossa. Jaakobin mukaan kristillisyyden, joka ei näy käytännössä, on pelkkää nimikristillisyyttä, kuollutta uskoa. Usko Jeesukseen on enemmän kuin pelkkää totena pitämistä.

- 1. Millainen kuva sinulla on Jaakobin kirjeestä?*
- 2. Mitä tunteita/ ajatuksia/ kokemuksia sinussa herättää Jaakobin sanat: Usko ilman tekoja on kuollut?*

Johdanto:

Tämä opetuskerta on otsikoitu ”Crossfit treeniksi”.

Crossfit on kuntoilumuoto, jonka tavoitteena on kehittää tasaisesti eri fyysisiä ominaisuuksia. Jotta siihen päästään vaati se monipuolisesti lihasvoiman, kestävyuden, nopeuden ja notkeuden harjoittamista. Tällainen ”ristikuntoilu” - crossfit, auttaa fyysisen balanssin, fyysisen hyvinvoinnin löytymisessä.

Hengellisessä elämässä tarvitsemme myös ristitreenejä. On tärkeää, että uskonelämämme on balanssissa. Siinä tulee olla Jumalan vaikuttamaa uskoa, yhdessä sen vaikuttamien tekojen kanssa.

- 3. Tuntuuko sinusta, että uskonelämäsi on balanssissa?*

Jeesuksen elämä, kärsimys, kuolema ristillä ja ylösnousemus olivat hyvin konkreettisia ja todellisia tekoja. Jeesus puhui paljon Jumalasta ja taivasten valtakunnasta, hän myös teki niitä tekoja, jotka toivat taivasten valtakunnan lähelle. Jeesuksen kärsimys ja kuolema pääsiäisenä avasi lopullisesti meille pääsyn Jumalan valtakuntaan. Jeesuksen elämä oli balanssissa, uskon ja tekojen suhteen. Hänellä oli usko ja luottamus Isään ja hän myös teki niitä tekoja, mitä Isä halusi hänen tekevän. Tähän samaan Jaakob kirjeessään meitä kutsuu, uskon ja tekojen sopusointuun.

- 4. Mitä mahdollisuuksia uskonelämäämme tämä (voi tehdä sellaisia tekoja, joita Jumala haluaa tekevän) avaa? Mikä voisi olla toisin?*

Kertauksena vielä viimekerrasta. Kirjeen kirjoittaja oli kaikkien tuntema Jaakob, Jeesuksen (puoli)veli, josta tuli Jerusalemin seurakunnan johtaja. Jaakob kirjoitti kirjeensä eri puolilla Rooman valtakuntaa eläville juutalaiskristityille. Kirje on ensimmäisimpiä, jollei ensimmäinen juutalaiskristityille kirjoitettu kirje.

Tämän opetuskerran tekstijaksosta erottuu selkeästi kolme pääteemaa:

1. Lähimmäisen rakkaus ei valikoi 2:1-13
2. Usko ja teot 2:13-26
3. Puheen merkitys 3:1-12

Jatketaan Jaakobin kirjeen toisen luvun alusta...

1. Lähimmäisen rakkaus ei valikoi

1. Arvotanko ihmisiä?

Jaakobin kirje:

2:1 Veljeni, älköön teidän uskonne meidän kirkastettuun Herraamme, Jeesukseen Kristukseen, olko sellainen, joka katsoo henkilöön.

Jaakob mainitsee kirjeessään Jeesuksen nimen kaksi kertaa. Ensimmäinen kerta on kirjeen ensimmäisessä jakeessa ja toinen kerta nyt tässä lukemassani kohdassa. Korostus on edelleen sama kuin aiemmin.

Jeesus on Herra, korotettu ja kirkastettu Kristus. Hän on Jumala, Hän on ylösnoussut, Hänellä on valta. Tämä on uskon perusta, kaikki kiteytyy Kristukseen.

Jakeen sanoma meille on. Jos olet tuon uskon tunnustaja, jos olet Jeesuksen seuraaja, jos Jeesus on Herrasi, silloin sinun ei tule valikoida ihmisiä heidän ulkoisen olemuksensa perusteella.

2:2 Sillä jos kokoukseenne tulee mies, kultasormus sormessa ja loistavassa puvussa, ja tulee myös köyhä ryysyissä,

2:3 ja te katsotte loistavapukuisen puoleen ja sanotte: "Istu sinä tähän mukavasti", ja köyhälle sanotte: "Seiso sinä tuossa", tahi: "Istu tähän jalkajakkaran viereen",

Jaakob maalaa hyvin konkreettisen tilanteen kirjeen vastaanottajien eteen. On helpohko kuvitella tuo tilanne myös meille tämän ajan lukijoille. Silminnähdessä rikas, jolla tuon ajan yhteiskunnassa on vaikutusvaltaa ja hyvinvointia, tulee yhteiseen kokoontumiseen. Hän vaikuttaa ja vakuuttaa saapumisellaan ja läsnäolollaan. Voin kuulla kuinka ihmiset ajattelee, ”

Onpa siinä menestynyt mies, on osannut hoitaa asiansa. Hänellä täytyy olla vaikutusvaltaa ja suhteita. Paras antaa hyvä vaikutelma, kenties tulee toistekin...”

Sitten saapuu köyhä ryysyissä, rikkinäisissä, likaisissa, haisevissa vaatteissa. Kontrasti on valtava. Hyvä kun tuota köyhää huomataan tai sitten katsotaan ajatuksella, ”mitähän tuokin täällä tekee, ei ole oikein elämä hanskassa, taitaa olla laiska, väliinputoaja. Toivottavasti ei tule lähelle, ettei kirput tartu. Parempi kun pysyy suojaetäisyyden päässä.

5. *Oletko sinä kokenut joskus, että sinuun ei suhtauduta samalla tavalla kuin toisiin?*
6. *Oletko joskus nähnyt sivusta, kun ihmisiin suhtaudutaan eri tavoin heidän ulkonäkönsä perusteella?*
7. *Oletko huomannut, että sinä olisit joskus kohdellut ihmisiä eri tavoin heidän ulkonäkönsä vuoksi?*

Suomalaisittain edellä kuvattu tilanne voisi olla seuraavanlainen. Kokoontumiseemme saapuu hyvin pukeutunut, siisti henkilö. Ensivaikutelma hänet nähdessämme on miellyttävä ja on helppo toivottaa hänet tervetulleeksi.

Sitten saapuu toinen, jonka ulkoinen olemus on kaikkea muuta kuin huoliteltu, silminnähdessä voi havaita, ettei elämä ole hallinnassa. Vaatteet voi olla likaiset, haisevat, olemus on luotaantyöntävä, hengitys haisee pahalle. Kenties toivotamme myös hänet tervetulleeksi, mutta helposti syntyy ajatus, ettei tarvitsisi tehdä lähempää tuttavuutta, saattikka istua viereen...

8. *Kuinka helppo sinun on tällä hetkellä suhtautua samalla tavalla näihin Arton mainitsemiin ulkoisesti eri näköisiin ihmisiin?*
9. *Oletko osoittanut konkreettista välittämistä ja rakkautta sellaiselle, joka näyttää reppanalta?*

Jaakob jatkaa...

2. Millainen tuomari olen?

2:4 niin ettekö ole joutuneet ristiriitaan itsenne kanssa, ja eikö teistä ole tullut väärämielisiä tuomareita?

Tunnistan itsessäni kiusauksen kaikkeen edellä mainittuun arvottamiseen. Alkaisin helposti mielessäni ”arvottamaan” näitä kahta eri henkilöä.

”Toinen on salonkikelpoinen, kenties miellyttävä, toisesta taas ei oikein tiedä ja onko hänestä oikein uskomaan ja tulee tarvitsemaan varmaan paljon apua”.

Voi olla vaikea nähdä hänet arvokkaana Jumalan luomana ihmisenä.

Jaakobin kehotus aikalaisilleen kaikuu myös meille. ”Usko Kristukseen ei katso henkilöön, usko Kristukseen ei valikoi ihmisiä”.

10. *Mitä tuo Jaakobin kehotus tarkoittaa tänään meille?*

11. *Millaisia ihmisiä me haluamme seurakuntaamme?*

Onko niin että mieluummin menestyneitä, helposti lähestyttäviä, miellyttäviä ja hyvin toimeentulevia, kuin raakasti elämässään epäonnistuneita, toivonsa menettäneitä, särkyneitä ihmisiä, kenties luotaan työntäviä ihmisiä?

12. *Mitä sinä ajattelet: Ovatko oikeasti kaikenlaiset ihmiset tervetulleita seurakuntaamme, meidän viereemme istumaan?*

13. *Tunnistatko, mikä on se syy, miksi reppanat eivät aina tunnu olevan tervetulleita joukkoomme?*

Jumala ei katso henkilöön, ei katsota mekään, ei anneta ulkoisen habituksen hämätä.
Jumala ei erottele ihmisiä, ei erotella mekään.

Ajattelen ja ymmärrän näin. Jotta Jumala voi antaa seurakuntaamme ihmisiä maailmasta, ihmisiä joilla ei ole ollut uskoa Kristukseen. Ihmisiä jotka ovat hänestä kaukana, ihmisiä jotka ovat synnin orjia, ryvenneet ja ryvettäneet itseään synnissä. Jotta Jumala voi uskoa heitä meidän hoivaamme, meidän tulee hyljätä ihmisten arvottaminen, tuomarointi, tuomitseminen.

14. Onko sinulla tarvetta tehdä parannusta tässä asiassa, että hyväksyisit kaikenlaiset viereesi istumaan?

Kirje jatkuu...

2:5 Kuulkaa, rakkaat veljeni. Eikö Jumala ole valinnut niitä, jotka maailman silmissä ovat köyhiä, olemaan rikkaita uskossa ja sen valtakunnan perillisiä, jonka hän on luvannut niille, jotka häntä rakastavat?

Jaakob puhuu siitä, kuinka Jumala valitsee inhimillisesti katsoen köyhiä, omistamaan Jumalan lahjoittaman rikkauden ja rakkauden uskossa.

Me tarvitaan Jumalan näkökyky, nähdä ihminen ja hänen arvonsa, huolimatta siitä miltä hän näyttää tai miten hän käyttäytyy tai miten hän on onnistunut elämässään.

Me tarvitaan Jumalan rakkautta, jotta voitais rakastaa silloinkin, kun emme saa vastarakkautta.

15. Voisimmeko rukoilla jo tänään tätä, Jumalan rakkautta, joka saa meidät rakastamaan kaikenlaisia ihmisiä?

Jollei meillä ole ”jumalan silmälaseja” me ollaan itse sokeita näkemään Jumalan mahdollisuuksia lähimmäistemme elämässä.

Me tarvitaan tuore yhteys Jumalaan, että Hän saa pukea meidät rakkauteensa.

Jumalan rakkaus annetaan meille Pyhän Hengen kautta. Sen saamme vain Hänen läsnäolossaan, rukoilemalla ja odottamalla Häntä. Olemalla kuuliaisina Hänelle.

Jumalan tahto on se, että voimme nähdä uuden luomuksen, uuden mahdollisuuden, uuden elämän tapaamissamme ihmisissä.

Tilannehan on myös omalta osaltamme sama kuin mitä Paavali kirjoitti korinttilaisista,

16. Onko sinulla jo ”Jumalan silmälasit”, eli näetkö sinä Jumalan mahdollisuudet lähimmäisten elämässä?

1:26 Sillä katsokaa, veljet, omaa kutsumistanne: ei ole monta inhimillisesti viisasta, ei monta mahtavaa, ei monta jalosukuista,

1:27 vaan sen, mikä on hulluutta maailmalle, sen Jumala valitsi saattaaksensa viisaat häpeään, ja sen, mikä on heikkoa maailmassa, sen Jumala valitsi saattaaksensa sen, mikä väkevää on, häpeään,

**1:28 ja sen, mikä maailmassa on halpasukuista ja halveksittua, sen Jumala valitsi, sen, joka ei mitään ole, tehdäkseen mitättömäksi sen, joka jotakin on,
1:29 ettei mikään liha voisi kerskata Jumalan edessä.**

1. Korinttilaiskirje

17. Mitä tarkoittaa, että Jumala valitsi halpasukuisen ja halveksitun, sen, joka ei mitään ole?

Jos joskus pissä nousee päähän, niin on hyvä muistuttaa itselleen. Jumala valitsi sen, joka ei mitään ole. Tämä on armoa ja tämä laittaa meidät jokaisen pienelle paikalle ja hyvä niin.

Rukoillaan, pyydetään, etsitään sitä, että voisimme olla oikealla asenteella ja mielenlaadulla lähimmäisiämme kohtaan, erityisesti niitä, jotka ovat kaiken menettäneet.

Jos asenteemme on väärä käy niin kuin kirje jatkaa..

2:6 Mutta te olette häväisseet köyhän. Eivätkö juuri rikkaat teitä sorra, ja eivätkö juuri he vedä teitä tuomioistuimien eteen?

2:7 Eivätkö juuri he pilkkaa sitä jaloa nimeä, joka on lausuttu teidän ylitsenne?

Tuohon aikaan tilanne oli erityisesti niin, että rikkailla oli vaikutusvaltaa ja heillä oli mahdollisuus oikeusteitse pyrkiä vaikuttamaan asioihin. Eli rikkaiden harjoittama väkivalta oli paljon vaikuttavampaa, häiritsevämpää ja kauaskantoisempaa, kuin köyhien ihmisten. Jae seitsemässä mainittu nimi, joka on ”lausuttu ylitsenne”, viittaa Jeesuksen nimeen.

3. Lain kuningaskäsky

2:8 Vaan jos täytätte kuninkaallisen lain Raamatun mukaan: "Rakasta lähimmäistäsi niin kuin itseäsi", niin te hyvin teette;

Lain kuningaskäsky, kuninkaallinen laki, jonka Jeesus antoi ja jossa kiteytyy myös VT:n lain tarkoitus ja päämäärä, löytyy esimerkiksi Luukkaan evankeliumista.

18. Mikä on lain kuningaskäsky?

Hän vastasi ja sanoi: "Rakasta Herraa, sinun Jumalaasi, kaikesta sydäimestäsi ja kaikesta sielustasi ja kaikesta voimastasi ja kaikesta mielestäsi, ja lähimmäistäsi niin kuin itseäsi."

Luukas 10:27

Jeesus, joka on mestari kiteyttämään asioita, tiivistää sen mitä Jumala tahtoo suhteessa ihmiseen, tuohon yhteen lauseeseen. Rakastaa lähimmäistään niin kuin itseään, on hyvä mittari. Itsensä rakastaminen voi toki olla hukassa ja se vääristää tuon mittaustuloksen. Itsensä rakastamisen perusta taas löytyy Jumalan rakkaudessa ihmistä kohtaan.

19. Oletko kokenut menneen viikon aikana, että joku on rakastanut sinua lähimmäisenä?

20. *Oletko menneen viikon aikana pystynyt osoittamaan em. lähimmäisen rakkautta jotakuta kohtaan?*

2:9 mutta jos te henkilöön katsotte, niin teette syntiä, ja laki näyttää teille, että olette lainrikkooja.

2:10 Sillä joka pitää koko lain, mutta rikkoo yhtä kohtaa vastaan, se on syypää kaikissa kohdin.

2:11 Sillä hän, joka on sanonut: "Älä tee huorin", on myös sanonut: "Älä tapa"; jos et teekään huorin, mutta tapat, olet lainrikkooja.

Jos katsomme ihmiseen, jos ns. pärstäkerroin ratkaisee ja jos arvotamme ihmisiä, niin teemme syntiä. Jos laitamme ihmisiä eri kategorioihin, olemme silloin itse lain rikkojia.

Itselleni on hieman vaikea mieltää ajatus siitä, että kun rikkoo lakia yhtä kohtaa vastaa, niin rikkoo lakia kaikissa kohdin. Asian voi ymmärtää siten, että lain noudattamatta jättäminen yhdessäkin kohtaa pitää pilkkanaan lakia ja myös sitä tehden lainsäätäjää.

Joka tapauksessa tämä osoittaa sen, että me kaikki olemme lainrikkooja Jumalan edessä ja tarvitsemme vapautuksen lain orjuudesta. Tuon vapautuksen Jeesus hankki meille kuolemalla syntiemme tähden. Näin meille avautui mahdollisuus päästä vapauden lain alle. Meidän tulee nähdä lähimmäisemmekin saman lain ja mahdollisuuden kautta eli olla armollisia toisiamme kohtaan, onhan Jumalakin ollut ja on meitä kohtaan armollinen.

Seuraavaksi Jaakob ottaa esille uskon ja tekojen suhteen.

2. Usko ja teot

1. Uskoa ilman tekoja?

2:14 Mitä hyötyä, veljeni, siitä on, jos joku sanoo itsellään olevan uskon, mutta hänellä ei ole tekoja? Ei kaikeksi usko voi häntä pelastaa?

2:15 Jos veli tai sisar on alaston ja jokapäiväistä ravintoa vailla

2:16 ja joku teistä sanoo heille: "Menkää rauhassa, lämmitelkää ja ravitkaa itsenne", mutta ette anna heille ruumiin tarpeita, niin mitä hyötyä siitä on?

2:17 Samoin uskokin, jos sillä ei ole tekoja, on itsessään kuollut.

Jaakob peräänkuuluttaa käytännön elämässä näkyvää uskoa. Hän käyttää hyvin konkreettista esimerkkiä. Jos lähimmäinen on puutteessa ja hänellä ei ole mitään syödä tai mitään pukea päälleen, on hyödytöntä sanoa että syö ja pue päällesi. Eihän hän voi syödä eikä pukeutua, koska ei ole mitään söisi tai pukisi päälleenä.

Samoin uskomme ei hyödytä ketään, jollei se näy teoissamme. Voimme sanoa että kyllä me uskomme ja silti elää laittomuudessa. Uskomme on silloin kuollutta ja voimatonta.

21. Ketä kohtaan sinä voisit osoittaa rakkautta tällä viikolla?

22. Miten voisit osoittaa rakkautta häntä kohtaan?

Jaakob lähestyy asiaa vielä toiselta kantilta,

2. Teot ilman uskoa

2:18 Joku ehkä sanoo: "Sinulla on usko, ja minulla on teot"; näytä sinä minulle uskosi ilman tekoja, niin minä teoistani näytän sinulle uskon.

2:19 Sinä uskot, että Jumala on yksi. Siinä teet oikein; riivaaajatkin sen uskovat ja vapisevat.

Tulkitsen tämän niin että jollei usko näy teoissa kristityn elämässä, voi ei uskova ajatella, että hän omine hyvine tekoineen on parempi ja riittää Jumalalle.

Totena pitäminen ei ole muuttavaa ja pelastavaa uskoa, se on kuollutta uskoa. Se ei ole uskoa ensinkään. Pahuuden henkivallatkin uskovat ja tietävät Jumalan olemassaolon. Siitä huolimatta he ovat Jumalan vihollisia, tottelemattomia ja Jumalan tuomion alaisia.

23. Mitä ajattelet siitä, että totena pitäminen ei ole uskoa ollenkaan?

3. Usko ja teot - kuinka kaksi jalkaa

'Tahdotko tietää, sinä turhanpäiväinen ihminen, että usko ilman tekoja on hyödytön? Eikö isämme Abraham tullut vanhurskaaksi teoista, kun hän vei poikansa Iisakin uhrialttarille? Sinä huomaat, että usko vaikutti yhdessä hänen tekojensa kanssa ja teoista usko tuli täydelliseksi. Niin toteutui Raamatun sana: "Abraham uskoi Jumalaa, ja se luettiin hänelle vanhurskaudeksi", ja häntä kutsuttiin Jumalan ystäväksi. Te siis näette, että ihminen vanhurskautetaan teoista eikä yksin uskosta. '

' Eikö samoin myös portto Raahab tullut vanhurskaaksi teoista, kun hän otti lähettiläät luokseen ja päästi heidät pois toista tietä? Niin kuin ruumis ilman henkeä on kuollut, niin on uskokin ilman tekoja kuollut. '

Jaakob 2:20-26

Evankeliumin ytimessä on ajatus Jumalan armosta, jota ihmisen ei tarvitse teoillaan ansaita. Yksin uskosta, yksin armosta ja yksin Kristuksen tähden.

Näennäisesti edellä lukemani Jaakobin kirjeen kohta voi näyttää olevan ristiriidassa tämän kanssa.

Kuitenkin Paavali opettaessaan evankeliumin totuutta ja puhui siitä, miten ihminen tulee vanhurskaaksi Jumalan edessä.

Jaakob taas puhuu siitä, että pelkkä sanominen, että uskoo Jumalan olemassaoloon, ei ole uskoa lainkaan.

Elävää uskoa seuraa teot, usko on itsensä likoon laittamista ja tekojen kautta usko saa täyttymyksen. Usko suhteessa tekoihin, on kuin kahdella jalalla kävelemistä. Usko on toinen jalka ja teot ovat toinen jalka. Uskon jalka ottaa ensimmäisen askeleen ja tekojen jalka seuraa perässä ottaen askeleen

myös. Elävä usko synnyttää meissä tekoja ja teoissa usko saa täyttymyksen. Jollei uskoamme seuraa teot, on usko kuollutta.

Viimeisenä osiona puhun puheen merkityksestä.

3. Puheen merkitys

Tuohon aikaan seurakunnan opettajan tehtävään oli tunkua, vähän liikaakin, ehkei taitoa, mutta halua sitäkin enemmän.

On sanottu, että ihmisellä menee pari vuotta oppia puhumaan ja 50-vuotta oppia olemaan hiljaa. Taitaa olla niin, ettemme kaikki opi sitä siinäkään ajassa. Joku on myös sanonut, ”siihen asti meillä on valta sanoihimme, kunnes sanomme ne ulos”

1. Täydellinen puheessa, täydellinen kaikessa

Jaakobin kirje:

3:1 Veljeni, älkööt aivan monet teistä pyrkikö opettajiksi, sillä te tiedätte, että me saamme sitä kovemman tuomion.

3:2 Sillä monessa kohden me kaikki hairahdumme. Jos joku ei hairahdu puheessa, niin hän on täydellinen mies ja kykenee hillitsemään myös koko ruumiinsa.

Sanat on valtaa. On sanonta että ”sanamme luovat todellisuutta”. Pitänee paikkansa, koska olemme jumalankuvia. Jumalan sanat kun luovat todellisuutta, myös meidän sanamme luovat todellisuutta. Siksi ei ole yhdentekevää mitä sanomme.

Ei myöskään se mitä minä tässä opetan. Olen vastuussa siitä mitä opetan, siitäkin huolimatta, että jokaisen tulee arvioida se mitä opetan. Jos kuitenkin kuulijan arviointikyky pettää, niin joka tapauksessa sanomiseni voivat vaikuttaa kuulijaan, joko rakentavasti tai tuhoavasti.

Tämän asian edessä olen aralla mielellä. En tahtoisi sanoa yhtäkään turhaa sanaa, mutta tiedän että noita turhia sanoja on tullut ja tulee vastakin. Tässä jättäydyn Jumalan armon varaan ja tiedän että hän käyttää niin minua, kuin ketä tahansa muutakin, vajavuudesta huolimatta.

2. Kielen voima

3:3 Kun panemme suitset hevosten suuhun, että ne meitä tottelisivat, niin voimme ohjata niiden koko ruumiin.

3:4 Katso, laivatkin, vaikka ovat niin suuria ja tuimain tuulten kuljetettavia, ohjataan varsin pienellä peräsimellä, minne perämiehen mieli tekee.

3:5 Samoin myös kieli on pieni jäsen ja voi kuitenkin kerskata suurista asioista. Katso, kuinka pieni tuli, ja kuinka suuren metsän se sytyttää!

Kielellä on vallassansa kuolema ja elämä; jotka sitä rakastavat, saavat syödä sen hedelmää. Snl 18:21.

Pysähdytään hetkeksi pohtimaan sitä mitä puhumme.

Miten puhun itsestäni, miten puhun läheisistäni, miten puhun työtovereista, mitä puhun seurakunnasta. Mitä puhun nykyisyydestä, mitä puhun tulevaisuudesta, mitä puhun menneisyydestä, mitä yhteiskunnasta. Oma puheeni on indikaattori, oma puheeni on mittari siitä, mitä sisimmässäni on. Pohditaan sitä, millaista puheemme on, jotta tuo pohdinta vois avata ymmärrystämme ja johtaa meitä parannukseen.

24. Millaista oma puheesi on ollut viime päivinä?

3:6 Myös kieli on tuli, on vääryyden maailma; kieli on se meidän jäsenistämme, joka tahraa koko ruumiin, sytyttää tuleen elämän pyörän, itse syttyen helvetistä.

3:7 Sillä kaiken luonnon, sekä petojen että lintujen, sekä matelijain että merieläinten luonnon, voi ihmisluonto kesyttää ja onkin kesyttänyt;

3:8 mutta kieltä ei kukaan ihminen voi kesyttää; se on levoton ja paha, täynnä kuolettavaa myrkkyä.

Kielellä, puheellamme voimme saada paljon vaurioita aikaiseksi. Jaakobin maalaama kuva on synkkä ja pelottava.

Helposti voimme ajatella puheestamme, että ”ne nyt vain ovat sanoja”. On sanonta, ”Ei haukku haavaa tee”. Haukku, pahan puhuminen, voi tehdä oikeasti syvän haavan ja tuhota pahimmillaan toisen ihmisen, maineen, elämän, tulevaisuuden. Vanhemman puhe lapselleen voi tehdä suurta vauriota lapsen elämään. Pahan puhuminen voi tuhota toisen maineen, tuhota seurakunnan, ystävien välit, synnyttää epäluuloja, ennakkoasenteita.

25. Ovatko sanat joskus tuhonneet jotakin sinulle tärkeää?

Saatana, sielujemme vihollinen käyttää hyvin tehokkaasti ja innokkaasti tätä asetta. Paratiisista se jo lähti: ”Onko Jumala todellakin sanonut?”. Epäily, epäusko, vaikka kuinka paljon asioita joita sanat voi saada aikaan.

Yhteiskunnallisessa keskustelussa puhutaan nykyään vihapuheesta. Vihapuheen käsite on mielestäni mennyt äärimmäisyyteen taas siinä, että asioista ei saisi kertoa edes omaa mielipidettään. Mielipide pitää voida kertoa lähimmäistä arvostaen ja totuudessa pysyen, Jumalan sanan auktoriteettia kunnioittaen.

3. Älä suosi ristiriitaa

3:9 Kielellä me kiitämme Herraa ja Isää, ja sillä me kiroamme ihmisiä, Jumalan kaltaisiksi luotuja;

3:10 samasta suusta lähtee kiitos ja kirous. Näin ei saa olla, veljeni.

3:11 Uhkuuko lähde samasta silmästä makeaa ja karvasta vettä?

3:12 Eihän, veljeni, viikunapuu voi tuottaa öljymarjoja eikä viinipuu viikunoita? Eikä myöskään suolainen lähde voi antaa makeata vettä.

Jaakob opettaa vastakohtien kautta meitä:

Kielellä kiitämme Herraa - kielellä kiroamme ihmisiä

Samasta lähteestä makea vettä ja karvasta vettä?

Viikunapuu ei tuota öljymarjoja ja viinipuu ei tuota viikunoita.

Suolaisesta lähteestä ei tule makeaa vettä.

26. Mikä edellä mainituista kuvista on sinulle parhaiten puhuva?

27. Missä suhteessa viime päivinä suustasi on kuulunut kiitosta ja kirousta? Kaipaanko muutosta siihen?

Siis nämä ovat yhteen sovittamattomia asioita. Yhtä vähän kuin em. asiat sopivat yhteen, yhtä vähän pahan puhuminen sopii kristityn suuhun.

Jaakob ilmaisee asian hyvin selvästi: ”Näin ei saa olla, veljeni”. Meidän puheemme ei saa olla ristiriidassa Jumalan sanan kanssa. Jos ja kun näin on, niin sen tulee viedä meidät parannuksen paikalla.

Pyydetään että Pyhä Henki avaa korvamme ja ymmärryksemme kuuntelemaan omaa puhettamme.

Rukoillaan että hän saa muuttaa meidän sydämemme. Rukoillaan niin kuin

Daavid psalmissaan rukoili: ” Herra, pane minun suulleni vartija, vartioitse minun huulteni ovea.”

141:3 Ps.

28. Voisitko rukoilla seuraavan viikon ajan joka aamu edellä mainitun Daavidin rukouksen: Pane suulleni vartija, vartioitse minun huulteni ovea?

Kertaus:

- 1. Lähimmäisen rakkaus ei valikoi, Jumala ei katso pirstäkerrointa, ei katsota mekään.**
- 2. Usko ja teot, on kuin kaksi jalkaa, usko ottaa ensimmäisen askleen ja teot seuraa elävää uskoa ja siinä usko saa myös täyttymyksensä.**
- 3. Puheen merkitys, sanoilla on valtava voima niin hajottaa kuin parantaakin.**

